

ת"פ 16808/02/18 - מדינת ישראל נגד חאלד סייד (נוכח)

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו באשקלון

ת"פ 16808-02-18 מדינת ישראל נ' סייד

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ מתמחה ישראל חזן

נגד
חאלד סייד (נוכח) - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד מוטי יוסף (בהעדר)

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום ביום 28.1.18 בכביש בין עירוני בסמוך לקריית גת, הסיע הנאשם 2 תושבים זרים שלא היו בידם אישורי כניסה ושהייה בישראל על פי דין.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה

2. בתסקיר מיום 23.10.18 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 31, נשוי לשתי נשים ואב ל-5 ילדים, עובד כמנהל עבודה בחברה לעבודות עפר שבבעלות אביו, נעדר עבר פלילי. הנאשם מודה בביצוע העבירה לדבריו בטרם ביצע העבירה העסיק את שני הפועלים לאחר שבדק כי מחזיקים באישורי עבודה בתוקף אולם לא זכר כי התוקף אמור לפוג ושכח לבדוק את חידושם. הנאשם הביע חרטה, הבין את חומרת העבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות תפקוד תקינות, גדל במשפחה נורמטיבית, מפרנס עיקרי ל-2 משפחות, איש משפחה ואיש עבודה. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי היווה עבורו גורם משמעותי ומרתיע אשר הציב גבולות להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד. שירות המבחן התרשם אין לנאשם דפוסים עבריינים וכי אין נזקקות טיפולית. לאור האמור המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות מאסר קצר בדרך של עבודות שירות. שירות המבחן לא מצא נימוקים המצדיקים להמליץ על ביטול ההרשעה.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הפנתה להמלצת שירות המבחן שהמליץ על ענישה מוחשית בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה. הפנתה לפסיקה ועתרה להשית על הנאשם עבודות שירות לתקופה קצרה, מאסר על תנאי, התחייבות וקנס בגובה 5000 ש"ח.

4. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לילדים, לדבריו הנאשם סבר כי האישורים של העובדים הזרים מתחדשים באופן אוטומטי, העבירה לא נעשתה למען בצע כסף או פגיעה בביטחון המדינה אלא בשל טעות בתום לב. הנאשם לקח אחריות, הביע חרטה. לדבריו התסקיר חיובי ומתאר את הנאשם כאדם נורמטיבי. לדבריו הרשעה תפגע באפשרותו להיכנס במסגרת עבודתו למשרד הביטחון ובסיסי צה"ל לצורך מתן שירות ולפיכך תפגע בו. על כן עתר לביטול ההרשעה.

5. הנאשם ביקש לומר דברים. הצטער על כך שלא בדק את האישורים, לדבריו הרשעה תפגע בעבודתו, באפשרות הכניסה לשדה התעופה ולמעבר ניצנה. לדבריו הוא מגיע לנתב"ג עד פעמיים בשבוע, מנהל 17 פועלים וצריך לבקרו במקום העבודה.

דין

מתחם העונש ההולם

6. **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה של הסעת שב"ח הוא שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).

7. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבות תיק זה אינה ברף הגבוה.

8. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע 2 שוהים בלתי חוקיים, אין אינדיקציה לכך שההסעה בוצעה תמורת שכר. העבירה לא בוצעה בתחכום ואין אינדיקציה לתכנון מוקדם. לקחתי בחשבון את דברי הנאשם בפני שירות המבחן כי השב"חים שהסיע נבדקו על ידו בעבר והיו להם אישורי שהייה כדין, אלא שהאישור פקע והוא סבר שהאישור מתחדש מאליו.

9. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

· רע"פ 1119/18 **מוחמד חסן נ' מדינת ישראל** (9.5.18) המבקש הורשע בעבירה של הסעת 2 תושבי האזור אשר שהו בישראל שלא כדין אל תוך תחומי הארץ. בית המשפט קמא גזר עליו 4 חודשי מאסר על

תנאי, 3 חודשי פסילה על תנאי וקנס. ערעורו של המבקש בבית על החלטת בית משפט קמא להרשיעו נדחתה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.04.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש שהורשע בעבירה של נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 9038/15 **סרחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.01.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (המבקש ובן משפחה נוסף שהגיעו לבקר את אשתו החולה של המבקש). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר, ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 2572/16 **סויסה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.4.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש שהורשע בשתי עבירות של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין ובעבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קמא גזר על המבקש 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.5.05), התקבלה בקשת רשות ערעור של מבקש אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסיעה קצרה שלא על רקע עסקי). בית משפט קמא גזר מאסר למשך 40 יום לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את בקשת רשות הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירוצו בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי באר שבע) 49934-11-18 **מדינת ישראל נ' אדי** (2.1.19). המשיב הודה בעבירה של הסעת שב"ח בתמורה לשכר. עניינו הסתיים בבית משפט קמא ללא הרשעה והוטלו עליו 200 שעות של"צ, פסילה מותנית והתחייבות, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המערערת, הרשיע המשיב והוסיף לעונשו רכיב של מאסר מותנה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סרסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 3.8.15), התקבל ערעור של מערער שהורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בית משפט קמא גזר 8 חודשי מאסר תוך הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים.

ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (הסעת שב"ח יחיד - 5 חודשי ע"ש); ת"פ (י-ם) 64092-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ע"פ (י-ם) 2738/08 **מדינת ישראל נ' יוסף** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (י-ם) 31772-12-15 **מדינת ישראל נ' פלד** (הסעת 4 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 18284-07-15 **מדינת ישראל נ' שורטי ואח'** (הסעת שב"ח); ת"פ (רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שוויקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שוורצמן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירון** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' ריא** (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (הסעה וסיוע להעסקה); ת"פ (כ"ס) 2019/09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (רמ') 18086-03-10 **מדינת ישראל נ' אל עמורי** (הסעת שב"ח במונית שבבעלות הנאשם); ת"פ (קג"ת) 19705-08-16 **מדינת ישראל נ' טלאקה** (הסעת 2 שב"חים)

10. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המפורטות, נע ממאסר מותנה ועד 6

חודשי מאסר.

ביטול הרשעה

11. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

12. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי **לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.**

13. הגם שנסיונות ביצוע העבירה אינן ברף חומרה גבוה, והגם שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, וכלל מנהל אורח חיים נורמטיבי, הנאשם לא הוכיח כי הרשעה תפגע בשיקומו או כי יגרם לו נזק קונקרטי בעוצמה כזו המצדיקה ביטול הרשעתו.

14. בעניינו של הנאשם כאמור לא קיימת נזקקות טיפולית ולכן לא עבר הליך שיקומי.

15. הנאשם לא עמד בנטל הרובץ לפתחו להוכיח כי יגרם לו נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה בעוצמה כזו המצדיקה ביטול ההרשעה. הנאשם לא עמד בנטל להוכיח כי הרשעה תפגע באפשרותו להיכנס במסגרת עיסוקו לנתב"ג או למעבר ניצנה. לא הוצגה בעניין זה ולו תשתית ראייתית בסיסית. הנאשם עובד כמנהל עבודה בתחום עבודות עפר. גם אם חלילה כתוצאה מהרשעה תימנע ממנו גישה למקום מסוים, אין בכך כדי להוות פגיעה בעוצמה כזו המצדיקה ביטול ההרשעה.

ראו בעניין דומה דברי בית המשפט המחוזי בתיק עפ"ג (באר שבע) 49934-11-18 **מדינת ישראל נ' אדי** (2.1.19):

"לא הוצגו בפני ביהמ"ש קמא אסמכתאות לכך שפרנסתו תפגע כתוצאה מהרשעה. בפני ביהמ"ש הוצגו **"מסמכים המלמדים על כי במסגרת עבודתו נכנס למקומות שמורים, הדורשים אישורי כניסה"** וביהמ"ש מצא בכך אינדיקציה לכך שההרשעה תפגע ביכולתו **"להמשיך לעבוד עם גורמים אלה"**. מעבר לכך שביהמ"ש יצא מנקודת הנחה שתהא פגיעה מסוימת במשיב, מבלי שהוצגו לו אישורים על פגיעה זו, אף לא ניתן לומר, כי מדובר בפגיעה קונקרטית ממשית היכולה לתת משקל נגד לחומרת העבירה."

בעניין אדי שלעיל, קיבל בית המשפט את ערעור המערערת והורה על הרשעת המשיב.

16. כאמור, גם שירות המבחן לא מצא הצדקה בנסיבות שבפניי להמליץ על ביטול ההרשעה.

17. בשקלי את מכלול הנתונים, אני קובעת כי הנאשם לא עמד בנטל הרובץ לפתחו להוכיח שעוצמת הפגיעה בו כתוצאה מהרשעה פלילית עלולה ליצור פער בלתי נסבל בין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי בנסיבות שבפניי.

18. לאור כל האמור, הרשעת הנאשם תיוותר בעינה.

שיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

19. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם.

20. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

· את היותו נעדר עבר פלילי.

· את נטילת האחריות על מעשיו. הנאשם הודה ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה.

· את פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו. הנאשם כיום בן 31 נשוי לשתי נשים ומפרנס 5 ילדים.

· את דברי הנאשם כי יכול וכתוצאה מהרשעה תיפגע במידה מסויימת פרנסתו.

· את הערכת שירות המבחן כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי.

· את שיקול הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.

21. לאחר ששקלתי את כל השיקולים שלעיל, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

עונשו של הנאשם

17. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ג. קנס בסך 5000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 15.2.19.

ד. פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע.

מוצגים ככל שקיימים יושמדו בחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

ניתן היום, 9.1.19 ג שבת תשע"ט במעמד הצדדים.